

Kvindens Forsvarsforening. Han har ikke nogen som helst Grund til en saadan Beklagelse. Da han tilfældigvis mødte mig ved Indgangen og spurgte mig, om han kunde faa Adgang, sagde jeg, at der ikke var Spor af Tvivl om, at han vilde være særdeles velkommen — han var for øvrigt indbudt —, men hans næste Spørgsmaal var, om han kunde faa Ordet; han kunde ikke tænke sig at være til Stede ved et eneste Møde, hvor ikke ogsaa han kunde faa Ordet. Mon det dog ikke vilde være rigtigt og heldigt for det ærede Medlem ogsaa en Gang at overtage Tilhøreren's Rolle?

Forsvarsministeren (Berntsen): Der er under Forhandlingerne i Dag ikke fremført synderlig nye Argumenter udover dem, der fremkom i Gaar. Jeg kan derfor indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Det Hovedargument, som Oppositionen har anvendt mod det foreliggende Lovforslag, er Sagens finansielle Side, og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som i Dag stærkt har slaaet paa denne Streng, har i stærke Ord bebrejdet Ministeriet, at det trods den finansielle Stilling har ment at burde fremsætte et Forslag af denne Art, hvori der kræves en forøget Bevilling til Militærmusikkens Bevarelse af 150,000 Kr. om Aaret. Det ærede Medlem henviste til en Udtalelse, som den højtærede Finansminister allerede ved Samlingens Begyndelse har fremsat om, at vi i denne Rigsdagssamling maatte anvende den største Grad af Sparsommelighed. Det ærede Medlem mente, at det var uforvarligt, at man til dette Formaal vilde anvende 150,000 Kr., naar Statskassen staar overfor den Mulighed at maatte optage et nyt Laan eller søge en Bevilling af nye Skatter, men i samme Aandedræt fortalte det ærede Medlem, at Københavns Kommune paa sit Budget har opført et ikke ubetydeligt Beløb til Støtte for den civile Musik og andre kulturelle Formaal her i Byen. Maa jeg da spørge det ærede Medlem, om Københavns Kommune finansielt set er stillet synderligt bedre end Staten? Har den ikke nylig optaget et meget betydeligt Laan, staar den ikke overfor Optagelsen af nye Laan, og har den ikke nylig faaet Lov til at opkræve forøgede Skatter? Men kan Københavns Kommune trods dens daarlige finansielle Stilling tillade sig at ofre betydelige Beløb til kulturelle Formaal, forekommer det mig, at det er fuldt berettiget, at Staten

trods den vanskelige finansielle Stilling i Øjeblikket støtter kulturelle Formaal. Jeg mener, at Spørgsmaalet om Militærmusikkens Bevarelse har en ikke ringe kulturel Betydning for det unge Mandskab, der aarlig uddannes i Hæren, ligesom jeg ogsaa mener, at det har en betydelig kulturel Betydning for den Befolkning, der bor i og ved de vedkommende Garnisonsbyer.

Fra anden Side har man angrebet Forslaget, fordi man mente, at det var politisk uforvarligt og politisk uanstændigt at fremsætte det. Det er særlig det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), der har taget denne Side af Sagen op. Han mente, at det ikke var loyalt, at Ministeriet fremsatte dette Forslag, efter at det for et Par Aar siden ved Hærloven var bestemt, at Militærmusikken i alt væsentligt skulde bortfalde fra den 1. April 1911 at regne. Jeg vil gøre det ærede Medlem, der bebrejdede Ministeriet dets Stilling og navnlig bebrejdede os, der have været Medlemmer af tidligere Ministerier, vor Stilling til denne Sag, opmærksom paa, at det ikke var den tidligere Forsvarsminister, der fandt paa at udsætte Spørgsmaalet om Militærmusikkens Afskaffelse i et Tidsrum af to Aar; det var Landstinget. I Landstingets Udvalg fremkom der Forslag om at udsætte dette Spørgsmaals Afgørelse i to Aar, og i dette Ting blev dette Forslag i traadt af Ministeren og af Ordføreren og Flertallet med den Motivering, jeg oplæste i Gaar, at man burde have Betænkningstid i to Aar til at overveje, om man kunde komme til et andet Resultat. Derfor er det fuldstændig i Overensstemmelse med det, som begge Rigsdagens Ting have vedtaget, at Regeringen, efter de to Aar nu snart ere forløbne, har endet sig foranlediget til at spørge den lovgivende Forsamling, om der ikke var Anledning til at bevare noget af Militærmusikken saaledes at det, man foreslaar, ogsaa finansielt kan siges at være overkommeligt, og det forekommer mig, at man kan svare at anvende 150,000 Kr. ud over et, der er bevilget paa Hærloven, da det efter Regeringens Mening har en overordtlig Betydning baade for Soldaterne Befolkningen at bevare Militærmusikk.

Saa siger det ærede Medlem fra Kalundborg: Ja, men den civile Musik, der bliver bevaret efter dette Forslag, er en Musik, der ikke har nog musikalsk Betydning. Det maa selvfølgelig indrømmes, at et Musikkorps paa 9 Musikere ikke kan udføre saa fin og klangfuld Musik som